

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 21Csp/35/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201493
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Mochacká
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8720201493.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudkyňou JUDr. Alexandrou Mochackou v právnej veci žalobcu: U. F., nar. XX.X.XXXX, bytom L. L. XXXX/XX, XXX XX T., právne zastúpená: JUDr. Matúš Motyka, advokát, so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, IČO: 50 487 107 proti žalovanému: HOME CREDIT Slovakia a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený: Advokátska kancelária Goliášová Gabriela s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 749,25 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 21.5.2020 do zaplataenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že súd rozhodne o trovách konania uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu elektronicky dňa 22.5.2020 domáhala, aby súd uložil žalovanému zaplatiť sumu vo výške 749,28 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 21.5.2020 do zaplataenia a náhradu trov konania.

2. Svoj nárok odôvodnila tým, že dňa 16.12.2002 so žalovaným uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý revolvingový úver. Ako vyplýva zo splátkového kalendára úverovej zmluvy, počas trvania úverového vzťahu jej žalovaný reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 6.146,04 eur a formou splátok zaplatila sumu 7.290,49 eur. Žalovaný sa žalobou doručenu súdu dňa 14.4.2014 domáhal, aby ju súd zaviazal k zaplataeniu sumy 1.585,27 eur s tým, že vo veci bolo rozhodnuté platobný rozkazom pod č.k. 13Ro/73/2013 - 22 zo dňa 7.2.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 3.4.2013. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 18C/27/2016 - 95 zo dňa 26.4.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 7Co/43/2019 - 146 zo dňa 26.8.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 2.10.2019, súd povolil obnovu konania 13Ro/73/2013. Vec bola nanovo prejednaná a rozhodnutá dňa 4.2.2020 pod č.k. 13Ro/73/2013 - 42 tak, že súd žalobu zamietol (zmenil platobný rozkaz OS Poprad č.k. 13Ro/73/2013 - 22). Z rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 4.2.2020 vyplýva, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá dňa 16.12.2002 je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 3 ods. 6 a § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2020. Aj keď na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu vo výške 1.144,45 eur (7.290,49 eur - 6.146,04 eur), touto žalobou vzhľadom k premlčacej dobe si uplatnila iba splátky zaplataené v období 10 rokov pred doručením tejto žaloby na súd. Zaplataené splátky sú v splátkovom kalendári uvedené ako „úhrada

klienta“, pričom od 24.5.2010 (posledná uplatňovaná splátka) žalovanému zaplatila sumu 749,28 eur. V konaní si uplatnila nárok (splátky) nepremičané v 10-ročnej objektívnej premičacej dobe na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Úrok z omeškania si uplatnila ku dňu 21.5.2020 vo výške 5 % ročne.

3. Žalovaný v zastúpení právneho zástupcu uviedol, že nesúhlasí s podanou žalobou a vzhľadom na dátum poslednej úhrady dňa 22.9.2011 vzniesol námietku premičania na celý uplatnený nárok. Poukázal na ust. § 54a Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Žalovaný argumentoval tým, že žalovaný má v predmete činnosti ako nebankový subjekt poskytovať úverov, za ktoré mu patria úroky a poplatky. Je neopodstatnené vyhodnotiť konanie žalovaného ako úmyselné a smerujúce k získaniu bezdôvodného obohatenia. Absentuje preukázanie úmyslu žalovaného bezdôvodne sa obohatiť. Poskytol v rámci predmetu podnikania úver, za ktorý požadoval na základe úverovej zmluvy od žalobcu zaplatiť úroky. Za zásadné pri posudzovaní úmyselnosti bezdôvodného obohatenia žalovaného možno považovať uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo/238/2017 zo dňa 18.10.2018, ako aj Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/169/2018. Ak nie sú splnené podmienky na 10-ročnú premičaciu dobu, platí 3-ročná objektívna premičacia doba alebo dvojročná subjektívna premičacia doba. Nie je možné domáhať sa svojho nároku po márnom uplynutí objektívnej doby a odvolávať sa na neuplynúcu dvojročnú subjektívnu dobu. Poukázal na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/1019/2015, Krajského súdu Žilina sp. zn. 8Co/216/2016, Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp/33/2018 atď.. Žiadal žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

4. V písomnej replike právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa nemá právnické, ekonomické vzdelanie, preto nevie, aké náležitosti má dodávateľ povinne uvádzať v spotrebiteľských zmluvách a aké následky sú spojené s porušením tejto povinnosti. Ako spotrebiteľ uzatvárala so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v dobrej viere a dôvodne očakávala, že tento ako profesionál na finančnom trhu koná so znalosťou možného a dovoleného, čo by zodpovedalo jeho poctivému prístupu k podnikaniu. O vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného sa žalobkyňa dozvedela až právoplatnosťou rozsudku zo dňa 4.2.2020, ktorým súd žalobu zamietol s poukazom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pričom spotrebiteľka úver preplatila. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2020. Subjektívna dvojročná premičacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ preto uplynúť nemohla.

5. V tejto súvislosti poukázala na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. IIIÚS 43/2020 z 12.5.2020 a nález ÚS SR sp. zn. IÚS 51/2020 z 9.6.2020 (v ktorom bolo vyjadrené, že začiatok plynutia subjektívnej premičacej doby nemohol začať plynúť len podľa objektívneho hľadiska vzniku bezdôvodného obohatenia uskutočnením platby, bez zohľadnenia skutočnej vedomosti oprávneného o rozhodujúcich skutočnostiach, od ktorých začína plynúť subjektívna premičacia doba, teda od získania vedomostí o tom, že išlo o platbu bez právneho dôvodu. Je vylúčené, aby žalovaný ako profesionál v poskytovaní úverov nepoznal spotrebiteľské právo a prijímal platby nad spotrebiteľovi poskytnutú sumu pri neplatných alebo bezúročných úveroch dobromyseľne. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že je to sám veriteľ, kto pripravuje úverové zmluvy nespĺňajúce zákonné kritériá. Len pre úplnosť dodal, že ak by išlo o aj o úžeru, tej sa možno dopustiť tiež len úmyselne. Nedá sa úžerničiť z nebanlivosti. Neuvedenie zákonom požadovaných náležitostí v Zmluve o spotrebiteľskom úvere (údaj o úrokovej sadzbe a poplatkoch) má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Žalovaný ako odborník na finančnom trhu musel o týchto skutočnostiach, ako aj o ich následkoch vedieť, prinajmenšom o nich musel byť upozornený.

6. V písomnej duplike právny zástupca žalovaného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.9.2011 sp. zn. 3Cdo/40/2011.

7. Vykonaným dokazovaním a to najmä prostriedkami procesného útoku: Úverová zmluva zo dňa 16.12.2002, splátkový kalendár, rozsudok č.k. 13Ro/73/2013 - 42, pripojený spis č.k. 18C/27/2016 súd zistil nasledovný skutkový a právny stav vo veci:

8. Dňa 16.12.2002 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe Zmluvy žalobkyňi bol poskytnutý revolvingový úver. Počas trvania úverového vzťahu jej žalovaný reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 6.146,04 eur a formou splátok zaplatila žalobkyňa sumu 7.290,49 eur. Žalovaný sa žalobou doručenou súdu dňa 14.4.2014

domáhal, aby súd žalobkyňu zaviazal k zaplateniu sumy 1.585,27 eur. o veci bolo rozhodnuté platobný rozkazom pod č.k. 13Ro/73/2013 - 22 zo dňa 7.2.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 3.4.2013. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 18C/27/2016 - 95 zo dňa 26.4.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov č.k. 7Co/43/2019 - 146 zo dňa 26.8.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 2.10.2019, súd povolil obnovu konania 13Ro/73/2013. Vec bola nanovo prejednaná a rozhodnutá dňa 4.2.2020 pod č.k. 13Ro/73/2013 - 42 tak, že súd žalobu zamietol (zmenil platobný rozkaz OS Poprad č.k. 13Ro/73/2013 - 22). Z rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 4.2.2020 vyplýva, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá dňa 16.12.2002 je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 3 ods. 6 a § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2020. Žalobkyňa si uplatnila nárok z titulu bezdôvodného obohatenia ktorý zaplatila odo dňa 24.5.2010 do 22.9.2011, od žalovaného v sume 749,28 eur. V konaní si uplatnila splátky v 10-ročnej objektívnej premlčacej dobe. Žalobkyňa žalovanému zaplatila sumu 7.290,49 eur s tým, že zo strany žalovaného jej bol poskytnutý úver vo výške 6.146,04 eur, teda rozdiel predstavoval sumu vo výške 1.144,45 eur, vzhľadom na určenú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Žalobkyňa si však uplatnila iba splátky zaplatené v období 10 rokov pred dorúčením predmetnej žaloby na súd. Zaplatené splátky boli v splátkovom kalendári uvedené ako „úhrada klienta“, pričom od 24.5.2010 (posledná uplatňovaná splátka) žalovanému zaplatila sumu 749,28 eur, ktorú si uplatňuje ako oprávnený nárok.

9. Podľa § 451 ods. 1, 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

11. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

12. Podľa § 215 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

13. V konaní bolo nepochybne preukázané a nebolo sporné medzi procesnými stranami, že dňa 16.12.2002 žalobkyňa uzatvorila so žalovaným Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe Zmluvy žalobkyňi bol poskytnutý revolvingový úver. Počas trvania úverového vzťahu jej žalovaný reálne poskytol finančné prostriedky vo výške 6.146,04 eur a formou splátok zaplatila žalobkyňa sumu 7.290,49 eur. Žalovaný sa žalobou doručenou súdu dňa 14.4.2014 domáhal, aby súd žalobkyňu zaviazal k zaplateniu sumy 1.585,27 eur. Vec bola nanovo prejednaná a rozhodnutá dňa 4.2.2020 pod č.k. 13Ro/73/2013 - 42 tak, že súd žalobu zamietol z dôvodu, že Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 3 ods. 6 a § 4 ods. 5 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.3.2020. Z listinného dôkazu - Prehľadu úhrad splátok bolo nesporné, že dňa 24.5.2010 uhradila žalobkyňa sumu 46,47 eur, dňa 15.6.2010 uhradila 46,47 eur, dňa 21.7.2010 uhradila sumu 46,47 eur, dňa 23.8.2010 uhradila sumu 46,47 eur, dňa 22.9.2010 uhradila sumu 46,47 eur, dňa 9.11.2010 uhradila sumu 46,47 eur, dňa 15.11.2010 uhradila sumu 46,47 eur, dňa 21.12.2010 uhradila sumu 46,47 eur, dňa ...(nečitateľné) 1.2011 uhradila sumu 46,91 eur, dňa 28.2.2011 uhradila sumu 47,54 eur, dňa 13.4.2011 uhradila sumu 95,- eur, dňa 24.5.2011 uhradila sumu 46,51 eur, dňa 20.6.2011 uhradila sumu 46,66 eur, dňa ...(nečitateľné) 9.2011 uhradila sumu 45,87 eur, dňa ...(nečitateľné) 22.9.2011, uhradila sumu 49,- eur, celkovo 749,25 eur.

14. Sporným bola v konaní otázka premlčania uplatneného nároku v subjektívnej premlčacej dobe dvojročnej ako aj úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne, a s touto skutočnosťou súvisiaca 10 ročná premlčacia doba.

15. Vzhľadom na dátum poslednej úhrady žalobkyne vyplývajúcej z prehľadu úhrad dňa 22.9.2011, žalovaný vzniesol námietku premĺčania na celý uplatnený nárok. Žalovaný vo svojom podaní poukázal na viacero rozhodnutí súdov I. a II. inštancie, ktoré pri posudzovaní začatia plynutia subjektívnej premĺčacej doby vychádzali z jej objektivizácie. V súlade s týmto právnym názorom žalovaný objektivizuje počiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby aj v predmetnej právnej veci.

16. Podstata aplikácie 10-ročnej premĺčacej doby spočíva však v tom, že v dobe prijatia nezákonnej platby, dodávateľ prijal platbu, o ktorej vedel, že ju získava na úkor spotrebiteľa, ako bezdôvodné obohatenie, a to aj v prípade, ak by sa pripustilo, že v dobe uzatvorenia vadnej zmluvy ešte tento úmysel priamo nemusel mať. V každom prípade prijatím platby tvoriacej bezdôvodné obohatenie, sa úmysel dodávateľa získať bezdôvodné obohatenie prejavil a naplnil jeho konaním, keď prijal a ponechal si platbu, ktorá mu bola vyplatená bez právneho dôvodu. Obchodník, profesionál, vedel, že mu bola platba vyplatená v rozpore so zákonom a napriek tomu si platbu ponechal. Chcel platbu prijať a prijal ju vediac, že je to platba prevyšujúca spotrebiteľovi poskytnutú sumu a nepatrí mu z dôvodu bezručnosti a bezpoplatkovosti úveru. O úmysle bezdôvodne sa na úkor žalobkyne obohatiť svedčí žaloba žalovaného na Okresnom súde Poprad sp. zn. 13Ro/73/2013, kde si od žalobkyne uplatnil ešte dodatočne zaplatenie sumy 1.585,27 eur, hoci žalobkyňa v tom čase už poskytnutú istinu úveru dávno preplatila. Popísané konanie žalovaného preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech.

17. Súd je toho názoru, že začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby nemohol začať plynúť len podľa objektívneho hľadiska vzniku bezdôvodného obohatenia uskutočnením platby, bez zohľadnenia skutočnej vedomosti oprávneného - žalobkyne o rozhodujúcich skutočnostiach, od ktorých začína plynúť subjektívna premĺčacia doba, teda od získania vedomostí o tom, že išlo o platbu bez právneho dôvodu.

18. Predmetnú zmluvu je nutné vzhľadom na charakter zmluvných strán považovať za zmluvu spotrebiteľskú. Žalovaný je nebankovým subjektom, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov nebankovým spôsobom. Žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva je preto v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Pokiaľ ide o namietané premĺčanie celého nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd vyhodnotil námietku premĺčania vznesenú žalovaným za nedôvodnú. Súd poukazuje na to, že za rozhodujúci pre začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je potrebné považovať deň, kedy sa oprávnený v konkrétnom prípade skutočne dozvie o tom, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Nie je pritom rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr. Pre začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia sa vyžaduje skutočná (preukázaná), nielen predpokladaná vedomosť oprávneného (porovn. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2004, sp. zn. 1Cdo/67/2011, R 25/1986). V prípade plnenia bez právneho dôvodu je začiatok plynutia subjektívnej premĺčacej doby viazaný na moment, kedy sa oprávnený dozvedel, že právny dôvod na plnenie nebol od začiatku daný. Pokiaľ sa žalobkyňa o bezdôvodnom obohatení dozvedela až právoplatnosťou rozsudku zo dňa 4.2.2020, ktorým súd žalobu zamietol s poukazom na bezručnosť a bezpoplatkovosť úveru, a žaloba bola na súd podaná dňa 22.5.2020, k premĺčaniu nedošlo. Subjektívna dvojročná premĺčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ, preto uplynúť nemohla.

20. K úmyselnému konaniu žalovaného súd dodáva, že žalovaný ako osoba podnikajúca na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytuje svoje služby, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti má okrem iného i poskytovanie úverov, a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V tejto súvislosti je právne významné to, že rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (porov. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.1.2013 sp. zn. 6MCdo/9/2012). Podľa názoru súdu nebola námietka žalovaného o nemožnosti aplikácie 10 ročnej premĺčacej doby dôvodná, nakoľko žalovaný je poskytovateľom úverov na profesionálnej úrovni, je podnikateľom, preto sa predpokladá u takýchto

spoločností vyššia odborná úroveň a aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Zmluvné podmienky boli vytvorené poskytovateľom úveru (nebankovým subjektom), ktorý ako odborný subjekt na trhu pri uzatváraní zmlúv konal evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku. Preto takýto subjekt nesie aj väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia zákonných povinností. Žalovaný ako subjekt pôsobiaci dlhoročne na finančnom trhu mal vedomosť o nárokoch, ktoré uplatňoval v rozpore so zákonom, napriek tomu tak postupoval v množstvách ďalších zmlúv a jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarcu pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V danom prípade bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného vzniklo zaplatením príslušnej splátky úveru nad rámec zákonom ustanovenej povinnosti. Za situácie, že žaloba bola podaná na súd 22.5.2020, je evidentné, že k uplynutiu 10-ročnej objektívnej premlčacej doby nedošlo, nakoľko k zaplateniu splátky nad zákonom stanovenú povinnosť (skoršie splátky si žalobkyňa neuplatnila) došlo dňa 24.5.2010. Žalobu tak žalobkyňa mohla podať v takomto rozsahu zaplatených splátok do 24.5.2020.

21. Možno preto konštatovať, že žaloba bola podaná v rámci 10-ročnej premlčacej doby a v rámci subjektívnej 2 ročnej premlčacej doby.

22. Preto súd vyhovel žalobe pokiaľ ide o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 749,25 eur.

23. Súd mal preukázané z výpisu úhrad, že žalobkyňa uhradila celkovo sumu 749,25 eur. Keďže súd zistil v matematickom súčte úhrad rozdiel v 0,30 centov, zamietol žalobu v tejto časti ako nedôvodnú. V ostatnej časti nároku žalobkyne vyhovel.

24. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

25. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. Súd priznal žalobkyni zákonný úrok z omeškania odo dňa 21.5.2020.

28. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Keďže žalobkyňa bola v celom rozsahu úspešná a neúspešná iba v nepatrnej časti, súd zaviazal neúspešného žalovaného na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

31. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V zmysle § 8 písm. a) a § 9 ods. 1 zákona 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID - 19 v justícii, lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania

a stranami v konaní, v čase odo dňa účinnosti zákona 9/2021 Z. z., ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v súvislosti s druhou vlnou pandémie ochorenia COVID - 19, odo dňa 19. januára 2021 do 28. februára 2021 n e p l y n ú .

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.